

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200058
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415200058.4

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci navrhovateľky: I. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Dolný Kubín, Z. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom Liptovský Mikuláš, 1. mája 113/19, proti odporcom: 1/ N.. L. C., nar. X.X.XXXX, 2/ S. C., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom A. XXX, právne zastúpení JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1718, v konaní o návrhu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 4C/39/2012, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na obnovu konania **z a m i e t a** .

II. Navrhovateľka **je p o v i n n á** zaplatiť odporcom trovy konania vo výške 383,02 EUR na účet právneho zástupcu odporcov, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 08.01.2015, označenom ako „Návrh na obnovu konania“ navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu žiadala, aby súd z dôvodov uvedených v ust. § 228 ods. 1 písm. a) a e) O.s.p. povolil obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/39/2012. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/39/2012 - 154 zo dňa 14.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013 zo dňa 19.09.2013 súd zamietol návrh, ktorým sa domáhala proti odporcom 1/ a 2 / určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území Mokrad', a to rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parcely č. Y.-G. XXX/X, pozemku parcely č. Y.-G. XXX/X - záhrady o výmere 479 m² a pozemku parcely č. Y.-G. XXX/X - zastavené plochy a nádvorí o výmere 117 m², zapísaných na Katastrálnom úrade v Žiline, Správe katastra Dolný Kubín, v liste vlastníctva č. XXXX pre mesto Dolný Kubín, katastrálne územie Mokrad', okres Dolný Kubín. V zmysle rozhodnutí súdov sa jej nepodarilo preukázať absolútnu neplatnosť právneho úkonu, zmluvy zo dňa 03.09.2009, ktorou mala ako predávajúca previesť nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXX do vlastníctva kupujúceho Igora Vyhliďala, nar. 14.04.1969, bytom Dolný Kubín, Š. XXXX/XX. Navrhovateľka sa určenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy medzi ňou a kupujúceho L. S. nebola s poukazom na ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vážna, pretože tento nikdy nemienil nehnuteľnosti tvoriace predmet zmluvy kúpiť, a teda ako v zmysle citovaného ustanovenia, tak i v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva od začiatku (absolútne) neplatná. Deklarovanie absolútnej neplatnosti menovaného dvojstranného právneho úkonu uzavretého medzi navrhovateľkou a L. S., by toto malo za následok vyvolanie v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka i absolútnej neplatnosti akýchkoľvek ďalších prevodov predmetných nehnuteľností uskutočnených po dátume 03.09.2009, čo by znamenalo, že navrhovateľka by i v súčasnosti stále bola vlastníčkou nehnuteľností zapísaných v liste vlastníctva č. 4135 pre katastrálne územie Mokrad'. Navrhovateľka v pôvodnom konaní pred súdom prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala vypočuť ako svedka L. S., ktorého výpoveď je nutné vnímať ako kľúčovú, okrem mnohých iných otázok najmä vo vzťahu k vážnosti jeho vôle a úmyslu predmetné nehnuteľnosti kúpiť (čo má rozhodujúci vplyv na deklarovanie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy medzi nimi

a navrhovateľkou zo dňa 03.09.2009). Tento kľúčový dôkaz však v pôvodnom konaní nemohol byť vykonaný, keďže Igor Vyhliadal sa v tom čase nachádzal na neznámom mieste. Navrhovateľka má preto za to, že výpoveď L. S. je podstatným dôkazom, ktorý je spôsobilý privodiť v jej prospech priaznivejšie rozhodnutie. Dôležitosť tejto výpovede podčiarkujú ako odôvodnenia súdnych rozhodnutí, tak i vyjadrenia odporcov.

Dňa 24.02.2015 sa k návrhu vyjadril právny zástupca odporcov, kde uviedol, že návrh na obnovu konania, ktoré bolo vedené tunajším súdom pod sp. zn. 4C/39/2012 nepovažujú za opodstatnený, nakoľko sú toho názoru, že súdy na oboch stupňoch sa zaoberali skutočnosťami, ktoré uvádza navrhovateľka a ďalšími podstatnými skutočnosťami v dostatočnej miere, rovnako ich aj vyhodnotili a aj rozhodli vo veci samej tak, že žalobu navrhovateľky zamietli v celom rozsahu. Okresný súd Dolný Kubín sa vo svojom rozsudku sp. zn. 4C/39/2012-154 zo dňa 14.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013-183 dňa 30.10.2013 vysporiadal s platnosťou resp. neplatnosťou kúpnej zmluvy zo dňa 03.09.2009 ako aj ďalšími právnymi úkonmi, ktoré boli uskutočnené po uzatvorení tejto kúpnej zmluvy, pričom zamietol žalobu navrhovateľky v celom rozsahu. V čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi odporkyňou 1/ a manželmi T. dňa 24.10.2010 neexistovali žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné kúpnu zmluvu V 1727/10 považovať za neplatnú pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobu o neplatnosť zmluvy V 1341/09, zo dňa 03.09.2009 uzatvorenú medzi L. S. a navrhovateľkou, predmetom ktorej bol odpredaj nehnuteľností a to rodinného domu Č..Z.. XXX (rozhodnutie o vklade bolo vydané dňa 09.09.2009) pre nezaplatenie kúpnej ceny podala žalobkyňa dňa 24.05.2012 teda až v čase, kedy vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudli tretie osoby, ktoré neboli účastníkmi pôvodného zmluvného vzťahu (medzi žalobkyňou a L. S.). S poukazom na čl. 20 Ústavy SR, čl. 11 Listiny práv a slobôd, § 126 obč. zák. a čl. 12 Ústavy SR je nutné dospieť k záveru, že ak by súd ustálil, že prednosť má tvrdené právo navrhovateľky vlastníť majetok oproti základnému právu vlastníť majetok odporcov 1/ a 2/, mohlo by týmto rozhodnutím súdu dôjsť k obmedzeniu základného práva odporcov 1/ a 2/ čo je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu (čl. 20 Ústavy SR). Niet totiž rozumného dôvodu, prečo by malo byť tvrdené vlastnícke právo navrhovateľky ako pôvodného prevodcu chránené viac ako preukázané a existujúce vlastnícke právo odporkyne 1/, ktorá je vlastníkom predmetných nehnuteľností v súčasnosti. Navrhovateľka v základnom konaní ani v návrhu na povolenie obnovy konania ničím nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že kupujúci L. S. neuzatváral kúpnu zmluvu slobodne a vážne resp. s úmyslom nezaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Naopak, listinné dôkazy, ktoré navrhovateľka pripojila k žalobe, preukazujú opak. V kúpnej zmluve zo dňa 03.09.2009 je výslovne uvedené, že kúpna cena bude vyplatená do rúk predávajúcej v hotovosti pri podpise zmluvy, čo zmluvné strany potvrdzujú svojimi podpismi. Navrhovateľka bola účastníčkou kúpnej zmluvy a svojím podpisom na zmluve prevzatie kúpnej ceny potvrdila a podala návrh na príslušnú správu katastra na povolenie vkladu v prospech kupujúceho. Priamo v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý podávala sama navrhovateľka je uvedené, že kúpna cena bola v celom rozsahu zaplatená predávajúcej. Z uvedeného je zrejmé, že dôkazy označené zo strany navrhovateľky pre ňu nemôžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nejde o prípad nevykonania možného dokazovania súdom o týchto skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce a preto k ich dokazovaniu sa neprikročilo. Odporcovia 1/ a 2/ majú za to, že navrhovateľka návrh na obnovu konania z dôvodu možnosti vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní nepodala v zákonnej lehote podľa § 230 ods. 1 O.s.p.. Žiadajú, aby súd návrh na obnovu konania v celom rozsahu zamietol a priznal im náhradu trov konania.

Na pojednávaní konanom dňa 07.09.2015 právny zástupca navrhovateľky uviedol, že zotrvávajú na návrhu, ktorý bol písomne podaný súdu z dôvodov, ktoré uviedli v tomto písomnom vyjadrení, a to z dôvodu, že navrhovateľka v pôvodnom konaní navrhovala vypočuť svedka L. S., o čom svedčí i zápisnica o pojednávaní z 02.10.2012 sp. zn. 4C/39/2012, pričom dôkaz výsluchom svedka S. nemohol byť vykonaný, z dôvodu, že nebolo možné zistiť, kde sa svedok Vyhliadal zdržiava. Navrhovateľke však bol doručený list svedkom S., a to z Ústavu na výkon väzby v Žiline, na základe z čoho je v súčasnosti preukázané miesto, kde sa svedok zdržiava. Výpoveď svedka S. bola v pôvodnom konaní pre rozhodnutie o návrhu na určenie vlastníctva kľúčovou, a to najmä pokiaľ ide o okolnosti týkajúcej sa danosti a vážnosti vôle S., v prípade právneho úkonu, ktorý realizoval, a to kúpnej zmluvy zo dňa 03.09.2009. Túto skutočnosť deklaruje aj vo svojom odôvodnení Krajský súd v Žiline, čo vyplýva z odôvodnenia rozsudku KS ZA sp.zn. 9Co/343/2013 zo dňa 19.09.2013 k významu výpovede svedka

S. v danosti a vážnosti vôle možno dospieť aj interpretačne, a to z dôvodu nakoľko na platný prevod vlastníckeho práva je nevyhnutná existencia právneho titulu, v tomto prípade predmetnej kúpnej zmluvy, ktorú navrhovateľka už spochybňovala aj v pôvodnom konaní a to aj v dôsledku vážnosti svedka S.. Ak totiž neexistoval právny titul pre nadobudnutie vlastníckeho práva, nemohol S. naďalej disponovať s predmetnou nehnuteľnosťou, ktorá bola meritom veci v pôvodnom konaní. Ide teda o dôslednú realizáciu zásady, že na nikoho nemožno previesť práva, ktorými prevodca nedisponuje. Táto skutočnosť je o to podstatnejšou, že v dobromyseľný držiteľ v zmysle Občianskeho zákonníka požíva ochranu len pokiaľ ide o veci, ktoré účelne vynaložil na zhodnotenie veci, ktorej je dobromyseľný držiteľ. Žiaden iný rozsah ochrany jeho práv k veci, ktorej je dobromyseľným držiteľom OZ nepozná. V tejto súvislosti možno dať do kontrastu ustanovenia OZ týkajúce sa dobromyseľného držiteľa veci, ktorým je dedič. Na základe uvedeného má navrhovateľka za to, že výpoveď svedka L. S. je a bola kľúčovou okolnosťou už v pôvodnom konaní. Nakoľko v súčasnosti možno vykonať dôkaz výsluchu uvedeného svedka, má navrhovateľka za to, že sú naplnené procesné podmienky pre obnovu pôvodného konania.

Právny zástupca odporcov uviedol, že s návrhom nesúhlasia. Pridržiavajú sa svojho písomného vyjadrenia k návrhu, ktorý bol doručený súdu dňa 24.02.2015. Návrh žiadajú v celom rozsahu zamietnuť a v prípade úspechu si uplatňujú náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Majú za to, že v uvedenom prípade nie sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 228 O.s.p. pre povolenie obnovy konania. Navrhovateľka dôvodnosť návrhu odvodzuje od toho, že výpoveď svedka S. má mať výpovednú hodnotu vo vzťahu k danosti vôle tohto svedka uzatvoriť kúpnu zmluvu zo dňa 03.09.2009. V tomto smere poukazujú na skutočnosť, že ani výpoveď svedka S. s akýmkoľvek obsahom nie je spôsobilá privodiť pre navrhovateľku priaznivejšie rozhodnutie vzhľadom na skutočnosť, že vôľa tak navrhovateľky, ako aj svedka S. je obsiahnutá priamo v písomnom texte citovanej kúpnej zmluvy a návrhu na vklad. V zmysle ustanovenej judikatúry prejav vôle sa posudzuje a možno ho hodnotiť len v čase uskutočnenia právneho úkonu a žiadnymi výkladovými prostriedkami nie je možné dospieť k inému výkladu prejavu vôle, ako je ten, ktorý je obsiahnutý v písomnom právnom úkole. Majú za to, že navrhovateľka v podanom návrhu v podstate len napáda právne hodnotenie a právne posúdenie veci súdmi v základnom konaní, pričom do pozornosti súdu dávame skutočnosť, že pokiaľ navrhovateľka mala za to, že súdy nesprávne právne posúdili prejav vôle svedka S. v zmysle obsahu listinných dôkazov, mala možnosť právoplatné rozhodnutie napadnúť cestou dovolania. Tú možnosť však nevyužila, a preto namietajú, že návrh smeruje proti rozsudku, ktorého zrušenie alebo zmenu bolo možné dosiahnuť aj inak, tzn. návrh nie je prípustný podľa ustanovenia § 229 písm. d) O.s.p.. U písomného prejavu vôle bude braný zreteľ ten prejav účastníkov, ktorý je zachytený v písomnej podobe. Ku eventuálnym iným prejavom účastníkov sa nemôže prihliadať. Ďalej do pozornosti súdu dali aj tú skutočnosť, že prvostupňový súd v základnom konaní návrh na vypočutie svedka S. zamietol s odôvodnením, že aj bez jeho výsluchu boli prezentované všetky skutočnosti týkajúce sa veci, ktoré boli potrebné pre meritórne rozhodnutie.

Navrhovateľka I. S. uviedla, že jej sa ozval Igor S. v marci tohto roku, keď jej z väzby zaslal list, v ktorom žiadal kontakt na svoju sestru. Pýtal sa ako sa má. O tom, že sa dostal do väzby sa dozvedela v novembri 2014, kedy jej to volali z polície. Je pravdou, že v čase uzatvárania predmetnej kúpnej zmluvy spolu žili. Pokiaľ ide o jej vzdelanie, tak vyštudovala Obchodnú akadémiu v Dolnom Kubíne, čiže má stredoškolské vzdelanie s maturitou. A. ide o pána S.Í., tak tiež vie, že má strednú školu s maturitou v Martine, bližšie však uviesť nevie. Nedávala návrh na doplatenie kúpnej ceny, resp. iný typ civilnoprávnej žaloby. Dávala podnet na trestné stíhanie L. S. dňa 15.11.2011, to bolo v čase, keď už zmizol, asi tak pol roka po tom, avšak bolo jej to zamietnuté. Podľa nej pán C. bol v úzkom podnikateľskom prepojení s pánom S., mal mu požičať 250.000,- EUR a zrejme jej dom mal byť dorovnaním za nesplatené peniaze a ona bola takým človekom na trhanie medzi nimi.

Odporkyňa N.. L. C. uviedla, že s návrhom nesúhlasí a súhlasí s tým, čo uviedol ich právny zástupca. Všetko už uviedla v svojej predchádzajúcej výpovedi. Pre nás je toto konanie stresujúce a finančne nákladné, nakoľko navrhovateľka im neuhradila ani trovy predchádzajúceho konania, ktoré sú vymáhané exekučne.

Odporca S. C. uviedol, že s návrhom nesúhlasí, vypočutý vo veci už boli, takže nemám v tomto štádiu k veci čo povedať.

Podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 228 ods. 1 písm. b/ O. s. p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ustanovenia § 230 ods. I, 3 O. s. p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Súd v danom prípade sa oboznámil s pôvodným spisom sp.zn. 4C/39/2012, kde zistil, že Okresný súd Dolný Kubín svojim rozsudkom sp.zn. 4C/39/2012 zo dňa 14.05.2013 zamietol žalobu I. S. voči odporcom L. C. V. S. C. o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam. V odôvodnení súd poukazuje na skutočnosť, že vo vzťahu k odporkyňi 1/ nezistil dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi L. S. a žalobkyňou, kde poukázal okrem iného aj na skutočnosť, že sa neprihliada na vnútornú pohnútku (motív) prejavenej vôle a nezaplatenie kúpnej ceny nerobí zmluvu absolútne neplatným úkonom. Navyše odporkyňa v 1/ rade nadobudla vlastnícke právo v dobrej viere od vlastníka zapísaného na liste vlastníctva, a teda jej vlastnícke právo podľa názoru súdu požíva ochranu podľa čl. 20 Ústavy SR a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd. Navyše súd vo vzťahu k odporcovi 2/ žalobu zamietol z dôvodu, že tento nemá pasívnu legitimáciu v spore, nakoľko nehnuteľnosť je vedená len na jeho manželku. V neposlednom rade súd konštatuje, že v odôvodnení rozsudku je uvedené, že súd zamietol návrh na výsluch svedka L. S., pretože aj bez jeho výsluchu boli prezentované všetky skutočnosti týkajúce sa veci a aj návrh zástupcu žalobkyne na výsluch tohto svedka, ktorý bol v tom čase v pátraní polície, bol podaný podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne len z dôvodu aby im do budúcnosti nebol vytykávané, že takýto návrh nepodali. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline svojim rozsudkom sp. zn. 9Co/343/2013 zo dňa 19.09.2013 citovaný rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín potvrdil, pričom sa prakticky stotožnil z odôvodnením veci zo strany okresného súdu.

V danom prípade súd mal za to, že žalobkyňa podala návrh na obnovu konania včas, pokiaľ ide o lehotu 3 mesiacov, tak aj troch rokov, nakoľko citovaný rozsudok sp. zn. 4C/39/2012 nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2013 a návrh na obnovu konania bol podaný na Okresný súd Dolný Kubín dňa 08.01.2015. Avšak súd v zmysle § 228 ods. 1 písm. b) musel skúmať nie len skutočnosť, či možno vykonať dôkaz - výsluch svedka L. S., ale i ďalším predpokladom, či môže výsluch tohto svedka privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danom prípade však musel brať do úvahy, že súd v pôvodnom konaní zamietol návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka L. S., nakoľko mal za to, že aj bez jeho výsluchu boli prezentované všetky skutočnosti týkajúce sa veci, resp. aj samotný právny zástupca žalobkyne v tomto konaní podal návrh na výsluch tohto svedka len tzv. z opatrnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolaní súd potvrdil citovaný rozsudok okresného súdu, a to tak, že sa prakticky stotožnil s jeho odôvodnením, súd má za to, že nemožno konštatovať, že výsluch svedka L. S. je takou skutočnosťou, že jeho realizácia by mohla privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, už aj v kontexte s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu vo vzťahu k odporkyňi 1/. Pokiaľ však súd konštatuje, že výsluch svedka L. S. nie je významný pre posúdenie veci, nie je daný ani dôvod obnovy a súd musel návrh na obnovu konania zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a pretože mali odporcovia plný úspech vo veci, súd navrhovateľku zaviazal k úhrade trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok za podanie odvolania v sume 33,- EUR, trovy právneho zastúpenia, a to 4 x úkon právnej služby po 64,53 EUR (prevzatie a príprava zastúpenia, odvolanie proti uzneseniu dňa 23.02.2015, vyjadrenie k návrhu zo dňa 24.02.2015 a účasť na pojednávaní dňa 07.09.2015) = 258,12 EUR, 4 x režijný paušál za rok 2015 po 8,39 + 20 % DPH, čo spolu predstavuje trovy právneho zastúpenia v sume 383,02 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na tunajší súd do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.